

[Malchau.]

14. August i Aar til at undersøge de gamle Pensionisters Forhold. Dette Udvalg, der blev sammensat af Repræsentanter for Administrationen og de forskellige Tjenestemandsgeselskaber, havde tillige som Medlem Formanden for Fællesforeningen for Statens Pensionistforeninger. Derimod var der, hvad jeg i og for sig beklager, ikke i Udvalget nogen Repræsentant for de politiske Partier. Udvalget har den 9. Oktober afgivet en enstemmig Betænkning ledsaget af et Udkast til Lovforslag, som er enslydende med det Forslag, som den højtærede Finansminister nu har fremsat paa Rigsdagen. Selv om Pensionisterne fra før 1. April i Aar ikke havde noget juridisk Krav paa en Omregning eller en Forbedring af deres Pensioner som Følge af den ændrede Tjenestemandsløvs Ikrafttræden, vil dog vist alle være enige om, at det er en simpel Retfærdighedshandling at foretage en Regulering ogsaa af disse Pensionisters Pension, samt at en saadan Regulering skulde have tilbagevirkende Kraft fra 1. April i Aar ligesom Tjenestemandsløven.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag. Det har faaet en indgaaende Behandling i Folketingsudvalget, og i Betænkningen fra dette Udvalg staar der, at der har været en hel Del Drøftelser inden for Udvalget om forskellige Forhold, bl. a. — som ogsaa den højtærede Finansminister var inde paa — om Enkernes Pensionsforhold, og at der har været fremsat Ønsker i det andet høje Ting om en Forbedring af disse Enkers Forhold ud over, hvad det foreliggende Forslag giver. Disse Ønsker har man ikke ment at kunne imødekomme. Jeg mener i og for sig godt; man kunde have gjort det uden derved at fravige Princippet i Lovforslaget.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at stille et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Det drejer sig om et Forhold, som der hersker nogen Uklarhed om, og jeg er heller ikke selv paa det rene dermed. Derfor vil jeg gerne bede den højtærede Finansminister oplyse mig om, hvorledes det forholder sig med en Enke efter en gammel Pensionist, naar Manden er afgaaet ved Døden efter 1. April i Aar; faar en saadan Enke sin Pension beregnet efter den nye Tjenestemandsløvs, det vil sige at hun altsaa betragtes som ny Pensionist? Jeg mener nemlig, at Forholdet i Almindelighed maa være det for en Enke, at hun ikke kan betragtes som værende Pensionist, før Manden er afgaaet ved Døden, selv om Manden er pensioneret før 1. April i Aar — men altsaa

afgaaet ved Døden efter dette Tidspunkt. Jeg er af den Opfattelse, at hun i saa Tilfælde maa kunne betragtes som ny Pensionist. Spørgsmaalet er altsaa — hvis denne Betragtning holder Stik —, hvorledes hendes Pension i saa Tilfælde skal beregnes. Jeg er klar over, at det kan volde visse Vanskeligheder, men det maa ogsaa kunne volde visse Vanskeligheder at faa hende ind under den Lov, vi i Øjeblikket behandler, idet det hedder i § 1, at Loven kun gælder for dem, der har faaet eller faar tillagt Pension før 1. April 1946, og det mener jeg ikke, at en saadan Enke har faaet, idet hun er Pensionist efter 1. April 1946.

Jeg vil som sagt gerne bede den højtærede Finansminister oplyse mig herom og skal i øvrigt ikke knytte flere Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, men paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtigt Gennemførelse i det høje Ting.

Anna Westergaard: Lovforslaget om Tillæg til Pensioner, der er fastsat i Henhold til de før den 1. April 1946 gældende Love, er en Udløber af Lønningssk Kommissionens Arbejde. Det var et enstemmigt Ønske fra denne Kommission, at det maatte blive en Konsekvens af dens Forslag og dens Arbejde, at ogsaa de tidligere afgaaede Tjenestemænd og Enkerne fik en rimelig Forbedring af deres økonomiske Forhold. Den højtærede Finansminister lovede dengang at tage Spørgsmaalet op; Ministeren holdt sit Løfte og nedsatte den 14. August i Aar et særligt Udvalg til at forberede Sagen og har nu paa Grundlag af dette Udvalgs Betænkning og Indstilling fremsat det foreliggende Lovforslag.

Under Sagens Forløb har Pensionisterne kæmpet en tapper Kamp for deres Sag, og det er glædeligt, at Resultatet nu er blevet et Forslag, som er tiltraadt baade af de i Udvalget værende Tjenestemandrepræsentanter og af Repræsentanten for Fællesforeningen af Statens Pensionister.

Lovens Gennemførelse medfører en direkte Udgift af ca. 8 Mill. Kr. aarlig. For den enkelte Pensionist bliver Helhedsresultatet alligevel beskedent. Ganske vist bliver det rene Gennemsnit af Forhøjelserne godt 300 Kr. pr. Person, men af de Beregninger, som er knyttet til Udvalgets Betænkning, fremgaar det dog, at mange faar et ringere Udbytte. Eksempelvis er Forhøjelsen for en Assistent med højeste Pension kun 192 Kr. aarlig og for en Arbejder ligeledes kun 192 Kr. om Aaret.

Man har nævnt den Interesse, som der i Folketingsudvalget har været næret for En-